

Daniels Bog - Nummer femten

Daniel kapitel to – resumé og konklusion, del to

Jeff Pippenger

2023-12-10

Ved udgangen af juli 2023 begyndte røsten i ørkenen at råbe til de døde, tørre ben, som repræsenteret ved, at Daniel gik til Arjok og meddelte ham, at han forstod „hemmeligheden“. Daniel i forhold til Hananja, Misjael og Azarja repræsenterer Elias-budbringeren, og Elias-budskabet identificerer, at hvad enten Guds folk forstår eller tager imod det eller ej, er de allerede under en forbandelse.

Og nu, I præster, dette bud er til jer. Hvis I ikke vil høre, og hvis I ikke vil tage det til hjerte, så I giver mit navn ære, siger Hærskarers Herre, vil jeg sende en forbandelse over jer, og jeg vil forbande jeres velsignelser; ja, jeg har allerede forbandet dem, fordi I ikke tager det til hjerte. Malakias 2:1, 2.

De sidste dages „præster“ er ifølge Peter Guds pagtsfolk, som tidligere ikke var Guds pagtsfolk. Det er dem, der spiste af den „skjulte bog“, da den mægtige engel i Åbenbaringen atten steg ned den 11. september 2001. Men ifølge Malakias er de forbandede.

dersom I har smagt, at Herren er god. Kom til ham, den levende sten, som vel blev forkastet af mennesker, men er udvalgt af Gud og kostelig; og lad også jer selv, som levende stene, opbygges til et åndeligt hus, et helligt præsteskab, til at frembære åndelige ofre, som er Gud velbehagelige ved Jesus Kristus. Derfor hedder det også i Skriften: Se, jeg lægger i Zion en hovedhjørnesten, udvalgt, kostelig; og den, som tror på ham, skal ingenlunde blive til skamme. For jer altså, som tror, er han kostelig; men for dem, som er ulydige, er den sten, som bygningsmændene forkastede, blevet til hovedhjørnesten, og en anstødssten og en forargelses klippe for dem, som støder sig på ordet og er ulydige; dertil blev de også bestemt. Men I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans dyder, som kaldte jer fra mørket til sit underfulde lys; I, som før ikke var et folk, men nu er Guds folk; I, som ikke havde fundet barmhjertighed, men nu har fundet barmhjertighed. I Peter 2:3–10.

De sidste dages „præster“ er dem, som „har smagt, at Herren er god“. „Tidligere“ var de „ikke et folk, men nu er de Guds folk“. Det er dem, som har fundet den „levende sten“, der „vel blev forkastet af mennesker, men er udvalgt af Gud og kostelig“. Denne sten er Tredje Mosebog seksogtyves „syv tider“, som „bygmestrene“ i den milleritiske bevægelse „forkastede“ i 1863. De milleritiske „byggere“ opførte et tempel i de seksogfyrré år fra 1798 til 1844, men derefter valgte de at forkaste den „tiltagende kundskab“ om de „syv tider“, som kom i 1856.

Mit folk går til grunde af mangel på kundskab; fordi du har forkastet kundskab, vil også jeg forkaste dig, så du ikke skal være præst for mig; eftersom du har glemt din Guds lov, vil også jeg glemme dine børn. Jo mere de blev mangfoldige, desto mere syndede de imod mig; derfor vil jeg forvandle deres herlighed til skam. Hoseas 4:6, 7.

De sidste dages „præster“ tog budskabet om „syv tider“ til sig, da de efter den 11. september 2001 blev ført tilbage til adventismens gamle stier. De smagte budskabet i den skjulte bog, og det var „dyrebart“. Alligevel siger Malakias, at de sidste dages præster er „forbandede“, og naturligvis er „syv tider“ en forbandelse. De er under „syv tiders“ forbandelse, for de har gentaget deres fædres synder. Malakias siger, at præsterne vanhelligede Guds navn ved at frembære et „besmittet offer“. Dette offer var forudsigelsen om den 18. juli 2020.

For fra solens opgang og til dens nedgang skal mit navn være stort blandt hedningerne; og på hvert sted skal der ofres røgelse til mit navn og et rent offer; for mit navn skal være stort blandt folkene, siger Hærskarers Herre. Men I vanærer det, idet I siger: Herrens bord er urent, og dets afgrøde, ja, dets mad, er foragtelig. I siger også: Se, hvor trættende det er! og I fnysende ad det, siger Hærskarers Herre; og I bragte det, som var sønderrevet, og det halte og det syge; således bragte I offergaven. Skulle jeg tage imod dette af jeres hånd? siger Herren. Men forbandet være bedrageren, som har et handyr i sin hjord og aflægger løfte, og som ofrer noget fordærvet til Herren; for jeg er en stor Konge, siger Hærskarers Herre, og mit navn er frygteligt blandt hedningerne. Og nu, I præster, dette bud er til jer. Hvis I ikke vil høre, og hvis I ikke vil tage det til hjerte, så I giver mit navn ære, siger Hærskarers Herre, vil jeg sende forbandelse over jer, og jeg vil forbande jeres velsignelser; ja, jeg har allerede forbandet dem, fordi I ikke tager det til hjerte. Se, jeg vil ødelægge jeres sæd og smøre ekskrementer i jeres ansigter, ekskrementerne fra jeres højtids ofre; og man skal bære jer bort sammen med dem. Og I skal kende, at jeg har sendt dette bud til jer, for at min pagt kunne være med Levi, siger Hærskarers Herre. Malakias 1:11–2:4.

Pagten med Levi er symbolet på levitternes troskab i dyrets billedes prøve under oprøret omkring Arons guldkalv. Levitterne i Malakias' bog, som renses af pagtens sendebud, renses for at kunne frembære „et offer“ i retfærdighed. Offeret er budskabet om Kristi navn, som er hans karakter.

„Det er den mørke misforståelse af Gud, som indhyller verden. Mennesker er ved at miste kundskaben om hans karakter. Den er blevet misforstået og fejltolket. På denne tid skal et budskab fra Gud forkyndes, et budskab, der i sin indflydelse oplyser og i sin kraft frelser. Hans karakter skal gøres kendt. Ind i verdens mørke skal lyset fra hans herlighed skinne, lyset fra hans godhed, barmhjertighed og sandhed.

“Dette er det værk, som profeten Esajas skildrer med ordene: ‘Stig op på et højt bjerg, du Zions glædesbud; opløft din røst med kraft, du Jerusalems glædesbud; opløft den, frygt ikke! sig til Judas byer: Se jeres Gud! Se, den Herre Gud kommer med væld, og hans arm hersker for ham; se, hans løn er med ham, og hans gerning går foran ham.’ Esajas 40:9, 10.

„De, som venter på Brudgommens komme, skal sige til folket: ‘Se jeres Gud.’ De sidste stråler af barmhjertighedens lys, det sidste nådesbudskab, som skal gives til verden, er en åbenbaring af Hans kærligheds karakter. Guds børn skal åbenbare Hans herlighed. I deres eget liv og deres egen karakter skal de vise, hvad Guds nåde har gjort for dem.“ Kristi lignelser, 415.

Malakias' præster frembar et offer, som vanærede Guds navn. Offeret repræsenterer et budskab, og budskabet fra Nashville den 18. juli 2020 var et fordærvet offer. Det var fordærvet ved oprøret, som bestod i at tilsidesætte den profetiske befaling om, at „tiden ikke længere skal være“, som blev

givet af Kristus selv i Åbenbaringen 10.

Og den engel, som jeg så stå på havet og på jorden, løftede sin hånd mod himmelen og svor ved ham, som lever i evighedernes evigheder, som skabte himmelen og det, som er deri, og jorden og det, som er derpå, og havet og det, som er deri, at der ikke mere skulle være tid. Åbenbaringen 10:5, 6.

Det „retfærdighedsoffer“, som repræsenteres ved levitterne i Malakias, kapitel tre, er som et offer i fordums dage, og det repræsenterer et budskab. De „forgangne år“ repræsenterer budskabets renhed, som frembragte den første skuffelse i Milleritternes historie. Det fordærvede offer repræsenterer det fordærvede budskab af 18. juli 2020, men det er stadig en parallel begivenhed.

Og han skal sidde som den, der smelter og renser sølv; og han skal rense Levis sønner og lutre dem som guld og sølv, for at de må bringe Herren et offer i retfærdighed. Da skal Judas og Jerusalems offer være Herren til behag, som i fordums dage og som i tidligere år. Malakias 3:3, 4.

Den „forbandelse“, som identificeres i Malakias, identificerer en prøve på anerkendelsen af, hvad Elias repræsenterer. Vi, som nu er ved at vågne op, må forstå, at virkeligheden af forbandelsen med „syv tider“ er blevet fuldbyrdet over os i det oprør, vi gav udtryk for, da vi fremsatte den syndige forudsigelse om 18. juli 2020. Vi må også endnu en gang beslutte, hvilken profetisk metodologi vi vælger at fortære. To vidner om dette forhold, og der er også andre, kan findes i Malakias' fremstilling af den kommende Elias, og også i Elias' egen historie. Elias identificerede tydeligt, at der kun ville være ét korrekt budskab og én korrekt metodologi.

Og Elias, tisjbitten, som var blandt Gileads indbyggere, sagde til Akab: Så sandt Herren, Israels Gud, lever, for hvis åsyn jeg står, skal der i disse år hverken komme dug eller regn, uden efter mit ord. 1 Kong. 17,1.

Malakias identificerede en „forbandelse“, som Guds præster er under i den periode, hvor den endelige Elias fremtræder, i forbindelse med en forbandelse knyttet til Guds tiende. „Forbandelsen“ over tienden i Malakias repræsenterer en beslutning fra Guds folks side, for for at fjerne den forbandelse, de allerede er under, må de afgøre, hvor og hvad „forrådshuset“ er.

Se, jeg sender min budbærer, og han skal bane vejen foran mig; og Herren, som I søger, skal pludselig komme til sit tempel, pagtens engel, som I finder behag i; se, han kommer, siger Hærskarers Herre. Men hvem kan udholde hans kommes dag? og hvem kan bestå, når han åbenbarer sig? For han er som smelterens ild og som tvættersens lud. Og han skal sidde som en, der smelter og renser sølv; og han skal rense Levis sønner og lutre dem som guld og sølv, så de kan frembære et offer for Herren i retfærdighed. Da skal Judas og Jerusalems offer være Herren velbehageligt som i fordums dage og som i tidligere år. Og jeg vil komme nær til jer for at holde dom; og jeg vil være et hastigt vidne imod troldmændene og imod horkarlene og imod dem, der sværger falsk, og imod dem, der undertrykker daglejeren i hans løn, enken og den faderløse, og som bøjer den fremmedes ret, og ikke frygter mig, siger Hærskarers Herre. For jeg, Herren, er ikke forandret; derfor er I, Jakobs sønner, ikke gået til grunde. Lige fra jeres fædres dage er I veget bort fra mine bud og har ikke holdt dem. Vend om til mig, så vil jeg

vende om til jer, siger Hærskarers Herre. Men I siger: Hvori skal vi vende om? Skal et menneske bedrage Gud? Dog har I bedraget mig. Men I siger: Hvori har vi bedraget dig? I tiende og offerydelser. I er ramt af forbandelse, for I har bedraget mig, ja, hele dette folk. Bring hele tienden til forrådshuset, så der kan være føde i mit hus, og prøv mig dog på denne måde, siger Hærskarers Herre, om jeg ikke vil åbne himlens sluser for jer og udøse velsignelse over jer i overmål, så der ikke er rum nok til at tage imod den. Og jeg vil true æderen for jeres skyld, så den ikke skal ødelægge frugten på jeres jord; heller ikke skal jeres vinstok på marken miste sin frugt før tiden, siger Hærskarers Herre. Malakias 3:1–11.

Herren forandrer sig ikke, og han ændrer heller ikke sin metode. Hvad „forbandelsen“ end måtte være eller ikke være, som repræsenteres ved Malakias' forbandelse over „tienden“, skal tienden bringes ind i forrådshuset, med det formål at der kan være „føde“ i Guds hus. Dette forhold kræver, at der træffes en afgørelse om, hvad „forrådshuset“ er, og hvad den føde var, som blev repræsenteret ved William Miller i den første engels bevægelse, og som var et forbillede på den føde, der skulle spises i den tredje engels bevægelse? Et af symbolerne på denne føde er „regn“ og „dug“.

Lyt til, I himle, og jeg vil tale; og hør, du jord, min munds ord. Min lære skal dryppe som regnen, min tale flyde som duggen, som finregnen over den spæde urt og som bygerne over græsset. Thi jeg vil kundgøre Herrens navn; tillæg vor Gud storhed. Han er Klippen, hans værk er fuldkomment; thi alle hans veje er retfærdige domme; en sandhedens Gud og uden uretfærdighed, retfærdig og retsindig er han. 5 Mosebog 32:1–4.

Mente Elias virkelig det, han sagde til Akab? Mente han faktisk, at i de sidste dage, når den fuldkomne opfyldelse af Eliasbevægelsen og budskabet finder sted, at „der skal hverken komme dug eller regn i disse år, uden efter mit ord“? Stemmer den „regn“, som Elias taler om bliver tilbageholdt, undtagen på hans ord, overens med den „regn“, som Malakias lover som en velsignelse?

Bring alle tienderne ind i forrådshuset, for at der kan være føde i mit hus, og prøv mig nu deri, siger Hærskarers Herre, om jeg ikke vil åbne himmelens sluser for eder og udøse velsignelse over eder i overmål, så der ikke skal være rum nok til at modtage den. Malakias 3,10.

Og repræsenterer den „forbandelse“, der hviler over præsternes uviede „offer“, og misbruget af den „tiende“, som allerede er blevet fremkaldt, også „forbandelsen“ i de „syv tider“?

Ved udgangen af juli 2023 begyndte vi at offentliggøre artikler, som i det væsentlige er en gentagelse af det budskab, der findes i studieserien kaldet Habakkuk's Tables. Forskellen i den nuværende fremstilling er, at Herren efter den 18. juli 2020 begyndte at stille nogle af de gamle læresætninger i et nyt lys.

Han begyndte at åbne ting, som forekom mig at være dybsindige, men jeg var personligt ude af kontakt og uvillig til at være i kontakt med det værk, jeg tidligere var blevet givet at fuldføre. Fra den 19. juli 2020 forstod jeg, at den foregående dags forudsigelse var forkert, og at jeg personligt bar et større ansvar for den syndige forudsigelse og dens frygtelige eftervirkninger end noget andet menneske.

Så blev jeg i juli 2023 overvældet af en overbevisning om, at jeg, til trods for mit fuldstændige svigt som leder af Guds bevægelse under den tredje engel, i det mindste burde begynde at nedskrive det, jeg var kommet til at forstå siden juli 2020. Jeg besluttede at nedfælde skriftligt det, som var blevet åbnet for mig siden syden den 18. juli 2020, og derpå at bringe det ind i det offentlige register, før jeg blev lagt til hvile.

I de tre måneder siden juli er der nu over halvfjerds lande rundt om i verden, som følger disse artikler. Ja, nogle følger uden tvivl af uhellige formål og hensigter, men ikke alle. Vi står på tærsklen til at iværksætte et program, som vil gøre disse artikler tilgængelige på alle jordens hovedsprog, for på nuværende tidspunkt er disse halvfjerds plus lande nødsaget til kun at forholde sig til disse sandheder på engelsk.

Vi arbejder allerede på at hjælpe nogle rundt om på kloden, som ikke har mulighederne og midlerne til at gøre ret meget med disse sandheder, og jeg spekulerer på, om Malakias „forrådshus“, som har det klart definerede formål at skaffe „føde“ i Guds hus, måske ikke henviser til det arbejde med at udbrede sandheden, som er udgået fra disse artikler siden juli 2023?

Vi vil begynde vor gennemgang af Daniels Bog, kapitel tre, i den næste artikel.

„Vi lever i en særlig periode af denne jords historie. Et stort værk må udføres på meget kort tid, og enhver kristen skal have sin del i at støtte dette værk. Gud kalder på mænd, som vil hellige sig til arbejdet med at frelse sjæle. Når vi begynder at fatte, hvilket offer Kristus bragte for at frelse en fortabt verden, vil der ses en mægtig kamp for at frelse sjæle. O, om alle vore menigheder måtte se og indse Kristi uendelige offer!“

„I nattens syner passerede fremstillinger forbi mig af en stor reformatorsk bevægelse blandt Guds folk. Mange priste Gud. De syge blev helbredt, og andre mirakler blev udført. En forbønnens ånd kom til syne, sådan som den blev åbenbaret før den store pinsedag. Hundreder og tusinder sås besøge familier og åbne Guds ord for dem. Hjerter blev overbevist ved Helligåndens kraft, og en ånd af sand omvendelse blev åbenbaret. Overalt blev døre slået op for forkyndelsen af sandheden. Verden syntes at blive oplyst af den himmelske indflydelse. Store velsignelser blev modtaget af Guds sande og ydmyge folk. Jeg hørte røster af taksigelse og lovprisning, og der syntes at være en reformation som den, vi var vidner til i 1844.“

„Alligevel nægtede nogle at omvende sig. De var ikke villige til at vandre på Guds vej, og da der, for at Guds værk kunne fremmes, blev appelleret om frivillige gaver, klamrede nogle sig selvisk til deres jordiske ejendele. Disse begærlige blev skilt fra de troendes forsamling.

"Guds domme er på jorden, og under Helligåndens indflydelse må vi bringe det advarselsbudskab, som Han har betroet os. Vi må bringe dette budskab hurtigt, linje på linje, forskrift på forskrift. Mennesker vil snart blive tvunget til at træffe store afgørelser, og det er vor pligt at sørge for, at de får anledning til at forstå sandheden, så de med indsigt kan tage standpunkt på den rette side. Herren kalder sit folk til at arbejde—arbejde alvorligt og vist—mens nådetiden endnu varer." Testimonies, bind 9, 126.